714/04

Den 15. december 2004 blev i sag nr. 64.068:

xxxxxx xxxxxxxxx
xxxxxx xxxxxxxxx
xxxxxxx xx
xxxx xxxxx

mod

Forsikrings-Aktieselskabet
Alka
Engelholm Alle 1
2630 Taastrup

afsagt sålydende

k e n d e l s e :

Forsikringstageren, der via HK har en kollektiv heltidsulykkesforsikring i Forsikrings-Aktieselskabet Alka, klager ved sin ægtefælle over størrelsen af den af selskabet fastsatte méngrad efter et ulykkestilfælde den 31/8 1995 samt over selskabets behandling af sagen.

Selskabet har over for nævnet beklaget sagens langstrakte forløb herunder behandlingen af sagen, men fastholder, at klageren ikke har krav på yderligere erstatning som følge af det anmeldte ulykkestilfælde.

Klageren faldt ned ad en trappe, hvorved hun bl.a. brækkede venstre underarm og slog ryggen og sine tænder.

I skrivelse af 2/7 1996anerkendte selskabet,at klageren havde været udsat for et dækningsberettigende ulykkestilfælde. Efterfølgende har selskabet dækket de udgifter til fysioterapeut og tandlægebehandling, som klageren har haft. I skrivelse af 29/4 1999 fastsatte selskabet klagerens méngrad til 5 % og udbetalte en erstatning på 20.000 kr. i overensstemmelse hermed. På baggrund af udviklingen i klagerens helbredstilstand,

herunder at hun fik tilkendt mellemste førtidspension og desuden var udsat for øvrige personskader, blev sagen genoptaget af selskabet. Ved skrivelse af 3/1 2003 begærede selskabet klagerens méngrad fastsat af Arbejdsskadestyrelsen. Til klagerens store utilfredshed bad selskabet i den forbindelse Arbejdsskadestyrelsen om også at vurdere méngraden efter klagerens ulykkestilfælde i 1996 - herunder at komme med en samlet vurdering for de to ulykkestilfælde.

Forud for vurdering af sagen anmodende Arbejdsskadestyrelsen om en ny speciallægeerklæring i sagen. Den blev den 30/5 2003 udarbejdet af C.M., speciallæge i neurologi.

I udtalelse af 9/5 2004 fastsatte Arbejdsskadestyrelsen klagerens méngrad til 20 %. Af udtalelsen fremgår bl.a.:

"Der klages aktuelt over nakke- og rygsmerter med hovedpine med tinnitus og smerter i begge knæled og hævede ankler samt smerter svarende til ekstremiteterne.

Der klages desuden over kognitive gener og svimmelhed.

Tilstanden er kompliceret af 3 håndledsbrud samt traume mod begge knæled og konstatering af henholdsvis maligne og benigne knuder i mamae.

Knægenerne er selvstændigt behandlet i pågældende 01-sag og håndledsgenerne er behandlet i pågældendes 03-sag, hvortil der henvises.

Objektivt er i nærværende 02-sag efter ulykken i 1995 konstateret smerter og ømhed i rygmuskulaturen.

CT-scanning har udelukket rodtryk, dvs. ingen discusprolaps.

Pågældende er søgt genoptrænet med fysioterapi, men befinder sig i en kronisk smertetilstand efter en samlet vurdering.

Méngraden:

> … Efter tabellens punkt B.1.3.6 vurderes følger efter forvridninger, diskusprolaps, brud og belastningsskader med svære, daglige rygsmerter, eventuelt med udstrålende smerter til ekstremiteterne og svær bevægeindskrænkning til 20 procent.
>
> Deres gener efter ulykken den 31. august 1995 svarer ikke helt til det nævnte punkt på tabellen, da Deres bevægeindskrænkning snarere er moderat, men vi har sammen med vores lægekonsulenter fastsat Deres samlede mén efter ulykken i 1995 til skønsmæssigt 20 procent i mén, som også dækker tinnitus og de kognitive gener.
>
> Knæ- og håndledsgenerne er selvstændigt behandlet i Deres 2 øvrige sager hvortil henvises."

På baggrund af udtalelsen fra Arbejdsskadestyrelsen udbetalte selskabet yderligere 60.000 kr. i erstatning, således i alt 80.000 kr. svarende til et varigt mén på 20 %.

Klagerens ægtefælle er utilfreds med selskabets afgørelse. Han har fremlagt en detaljeret kronologisk gennemgang af forløbet efter faldulykken den 31/8 1995 og gør over for nævnet gældende, at Arbejdsskadestyrelsens skønsmæssige fastsættelse af méngraden ikke er korrekt. Han henviser bl.a. til, at den fastsatte méngrad - som følge af speciallægeerklæringen af 30/5 2003 - er koncentreret om rygskaden, og at klagerens støjbetingede tinnitus, tand- og kæbesmerter ved tygning, gener efter det helede spolebensbrud og smerter efter halebenslæsion tilsyneladende er blevet overset. Klagerens ægtefælle er desuden utilfreds med, at det ikke har været muligt at få den samlede méngrad udspecificeret, og at selskabet ikke har fremsendt dokumentation for, hvilket materiale, der er sendt til Arbejdsskadestyrelsen til brug for vurdering af méngraden.

Selskabet har i skrivelse af 14/7 2004 fastholdt afslaget på yderligere erstatning. Af skrivelsen fremgår bl.a.:

> "Derudover skal vi indledningsvis beklage sagens langstrakte forløb herunder behandling, hvilket skyldes fejl fra selskabets side samt det forhold, at der har skulle træffes afgørelser vedrørende méngraden på baggrund af 4 delvist relaterede ulykkestilfælde, som klager har anmeldt til selskabet i perioden 1996 - 2002.

Vi henviser i denne sammenhæng til kopi af vedlagte breve fra selskabet af 2. september 2003 samt 19. november s.å., hvor selskabet beklager sagens forløb over for klager samt gør rede for status i de respektive sager.

Endvidere gøres det gældende, at der i de lægelige oplysninger om klagers gener ikke er dokumentation for, at generne svarer til en højere méngrad end, hvad der allerede er udbetalt erstatning for.

…

I nærværende sag har sagen på ALKA forsikrings foranledning samt for selskabets regning været forelagt for Arbejdsskadestyrelsen, som herefter har truffet afgørelse i sagen - jf. ovenstående. Derudover har udtalelsen fra Arbejdsskadestyrelsen været forelagt for selskabets cheflægekonsulent, som har vurderet, at méngraden på 20% er korrekt fastsat af Arbejdsskadestyrelsen.

På baggrund af ovenstående har klager således ikke krav på yderligere erstatning på baggrund af ulykkestilfældet den 31. august 1995.

…

F.s.v.a. klagers anbringende om aktindsigt i sagens oplysninger, skal vi meddele, at selskabet har været af den opfattelse, at disse var i klagers tidligere advokats besiddelse, men på baggrund af klagers indlæg til Ankenævnet, vil selskabet foranledige, at der fremsendes kopi af de oplysninger, der er tilgået Arbejdsskadestyrelsen i forbindelse med sagens behandling i Arbejdsskadestyrelsen."

Af forsikringsbetingelserne fremgår bl.a.:

"Hvis en af parterne forlanger det, fastsættes invaliditetsgraden af Arbejdsskadestyrelsen, hvis afgørelse i så fald er bindende for begge parter."

Nævnet udtaler:

Indledningsvist må nævnet give klageren medhold i, at sagen ikke har været behandlet optimalt af selskabet, hvilket selskabet allerede har beklaget.

Nævnet har ikke grundlag for at tilsidesætte Arbejdsskadestyrelsens vurdering, og nævnet kan derfor ikke pålægge selskabet at udbetale yderligere erstatning.

Herefter, og da det ligger uden for nævnets kompetence at tage stilling til Arbejdsskadestyrelsens manglende reaktion på klagernes anmodning om aktindsigt,

b e s t e m m e s :

Klagen kan ikke tages til følge.

Marianne Højgaard Pedersen

Udskriften bekræftes

Henning Jønsson